

A LEGVICCESEBB ÉS LEGEREDETIBB ÚJ SOROZAT AZ EGY ROPPI NAPLÓJA ÓTA!

ECSÉDI ORSOLYA MELEG A HELYZET!

POKKERNAPLÓ 1.

SZABÓ-NYULÁSZ MELINDA
illusztrációival

ECSÉDI ORSOLYA

MELEG A HELYZET!

POKKERNAPLÓ 1.

SZABÓ-NYULÁSZ MELINDA
illusztrációival

Könyvmolyképző Kiadó
Szeged, 2021

Augusztus 16., szombat

Apja mindenkinek van.

Nem mondom, hogy mindegyik főnyeremény.

Van köztük, aki sosincs otthon. Van, aki lusta elmenni a gyereke meccseire. Sőt, olyan is van, aki egyáltalán nem is kíváncsi a gyerekére. És van olyan is, aki túrja az orrát a szülői értekezleten. Az első sorban.

Az enyém viszont a pokol fejedelme.

Szerinted?

Aha. Szerintem is.

Augusztus 18., hétfő

Papi új ötlettel állt elő.

Azt mondta, végre a gyakorlatban is kipróbálhatom, amit a születésem óta tanulok.

Azaz ő úgy fogalmazott, hogy azt, amit a születésem óta próbál nekem megtanítani. Aztán nagyot sóhajtott. Elég lemondóan hangzott.

Amikor megkérdeztem, hogy mégis mire gondol, a fejéhez kapott, és a szarvait tépkedte. Szerencsére nem jöttek le.

– Ugye, most csak hülyéskedsz?

A vállamat vonogattam.

– Hát a megkísértést! A bűnbevívést! Miért, szerinted mi egy ördög dolga?!

Ja, hogy azt.

Oké.

Várom a fejleményeket.

Augusztus 20., szerda

Papi azt mondta, megtalálta a tökéletes helyszínt, ahol gyakorolhatok. Valódi embereken, nem csak a szokásos lidérceken. Talán ő is rájött, hogy lidérceken tök felesleges gyakorolni. Meg se várják, hogy sugalmazzam nekik, már rohannak is rosszalkodni. Lidérceken gyakorolni a bűnbevívést olyan, mint esőn az esést. Full értelmetlen.

Papi hozott egy könyvet is a felszínről. Hogy többet tudjak meg az emberekről. Az a címe, hogy *A kis herceg*. Elég testhezállónak tűnik, mert ha úgy nézzük,

én is az vagyok, ha pokolbéli is. A könyvesboltban ajánlották a gyerek egészséges fejlődése érdekében. Papi pont ilyenre gondolt. Mondjuk, nem hiszem, hogy hozzátette volna, milyen irányba képzelel el azt a fejlődést.

Augusztus 21., csütörtök

Elolvastam. Minden oké.

Nem lesz gond az emberekkel. Kicsit dilinyósnak tűnnek, de kezelhetőek.

Augusztus 23., szombat

Vissza az egész. Amikor megkérdeztem Papit, hogy minden gyereknek van-e rókája odafenn, totál kiakadt. Kidobta a könyvet a szeméttbe, és azt üvöltötte, hogy a könyvesbolti eladókat áthelyezi a kilencedik bugyorba (eddig a harmadikban voltak). Amikor lehiggadt, elmagyarázta, hogy nem lesz róka, ő lesz csak, meg én, mert az embereknel is van család. Megkérdeztem, nem zavar-e be a képbe, hogy engem egy kupac izzó parázból gyúrt saját kezűleg.

Azt mondta, nem gond, majd egyedülálló apának álcázza magát. Aztán elérékenyülve megpaskolta a vállam.

– Milyen kicsi voltál akkor még, Gonikám! És milyen forró!

Úgy érzem, most elégedetlen velem.

Augusztus 25., hétfő

Papi kiválasztott egy iskolát nekem. A Tompa Tamás utcai általánost.

Mert benne van a nevében, hogy pata. Papi szerint ez jó jel.

Futottak még a Bohóchal Általános (ez valami alternatív), a Három Boldogasszony (ez valami egyházi), a Szám És Zár Olvasókör (ez valami zseniképző), a Vogyil Koleszár utcai (ez valami nemzetiségi), a Kirke G. Yetl English (ez valami kéttannyelvű) és a Vagon Oszvald utcai (ez tök sima).

Ezekhez képest a pata még mindig nem rossz.
De már ismerem Papit. És az ő ötleteit.
Aggódok.

Augusztus 26., kedd

Megkérdeztem Papit, hogy mit fog szólni a többi gyerekek a szarvamhoz és a patámhoz. Azt mondta, ezen

ne rágódjak, majd időben eltünteti rólam. Minden más pedig rendben van rajtam most is, mert akár hiszem, akár nem, a fenti gyerekek is pont így néznek ki, mint én.

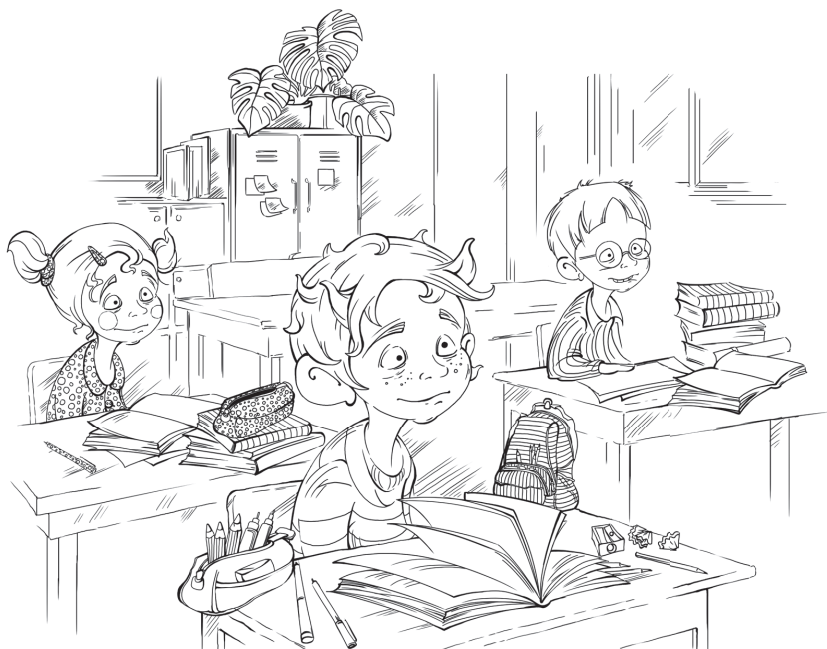
Gyanakszom, hogy ez nem a teljes igazság.

Amikor nem szálltam le róla, megnyugtatózott, hogy rengeteg gyereket látott már, és simán össze tudna

keverni velük. Azt nem árulta el, hogy hol látta azokat a gyerekeket.

Nagyon aggódom.

Augusztus 28., csütörtök

Papi azt mondta, elmegy beíratni, és ne parázzak, nem fog lebukni.

Nagyon-nagyon aggódom.

Augusztus 29., péntek

Mint kiderült, nem ok nélkül.

A beiratkozás tragikusan sikerült. Persze nem Papi-
nak, hanem nekem.

Minden jól ment, míg meg nem kérdezték, hogy
mi a gyerek neve. Azaz az enyém.

Akkor Papi bepánikolt, mert ennyire furfangos kér-
désekre nem készült.

Nem könnyítette meg a helyzetét, hogy igazság
szerint Bomborderouxindexhrrrrrsh-nek hívnak,
ahol az utolsó szótagot sikítani kell. Végül is érthető,
hogy nem ezt diktálta be, amikor megkérdezték a fia
nevét.

Az viszont kevésbé érthető, hogyan sikerült pont
az Egont választania.

Aztán elmesélte.

– Véletlenül kicsúszott a számon, hogy Goni, és
onnan már nem volt visszaút. Amikor megkérdez-
ték, hogy minek a becézése, csak nem árulhattam el

nekik az igazságot. Hogy a gonosznak. Helyette ki-
mondtam az első nevet, ami eszembe jutott. Muszáj
volt! Érted?! Ott volt ez a szörnyű nő a szörnyű kér-
déseivel... Ő lesz az osztályfőnököd amúgy.

Egyre jobb. Csak félve kérdeztem meg, hogyha
már Egon, akkor milyen Egon. Papi nem nézett a
szemembe, úgy válaszolt.

– Eördögh. Ők kérdezték, hogy így írják-e, én csak
hagytam magam meggyőzni. Szerintem menő.

Eördögh Egon. Pokker!

Létezik ennél bénább név a világon?

Amikor Papi látta, mennyire letörtem, még vigasz-
talni próbált.

– Mutatkozz be eleve Goniként. Most mi van?!
Miért vágsz ilyen képet? Így legalább tuti hallgatni
fogsz a nevedre. Nem kell megszoknod egy másikat.

Egy másikat, amivel nem csúfolnak halálra, való-
színűleg úgy érti.

Fogadjunk, hogy az osztályban SENKIT nem hív-
nak Egonnak!

Szeptember 1., hétfő

Hát persze hogy nem.

Baromira senkit nem hívnak Egonnak. Nyilván.

Az egyetlen mázlim, hogy van viszont egy Adalbert.

Fű. Azt hiszem, meg vagyok mentve.

Szeptember 2., kedd

Nem, mégsem vagyok megmentve. A név csak egy dolog.

Tegnap az évnyitó körüli kavarodás mellett háttérbe szorult minden más, de ma volt időm körülnézni az osztályban. Senki, ismétlem, senki nem néz ki úgy, mint én.

Senki nem hord a fején vicces, fekete, szétálló szőrcsomót, ami a legkevésbé sem hasonlít hajra. Inkább egy érthetetlen okból odanőtt, döglött pulikutyára.

Senki, ismétlem, senki.

Az Adalbert sem.

Szeptember 3., szerda

Szembesítettem Papit a problémámmal. Még mindig nem érti, mi a gond.

Mert nem elég, hogy gyerekekről, de olyan gyerekekről vette a fazont, akik mindenféle menő filmekben szerepelnek. Maugli. Tarzan. Nagyláb. Csupa híresség.

Nem érti, hol csúszott félre a dolog.

Én sem értem.

Azzal védekezett, hogy ő semmi mást nem csinált, csak kicsit szolidabbra vette az eredeti formánkat.

Ő eredetileg három méter magas volt, és szőrös, nos, mint egy ördög. Most két méter magas, baromi bozontos hajjal és szakállal. Úgy néz ki, mint egy roksztár.

Én odahaza is a legcsököttebb és legbozontosabb kisördögnek számítottam. Most is az vagyok. Csak éppen szarv és pata nélkül. Döglött pulival a fejemen.

Nincs igazság. A Földön sem.

Szeptember 5., péntek

Felesleges volt aggódnom az Egonon. Senkit sem izgat. Mindenki Pulinak hív.

Szeptember 6., szombat

Papi végre elintézte, hogy bekössék az internetet.

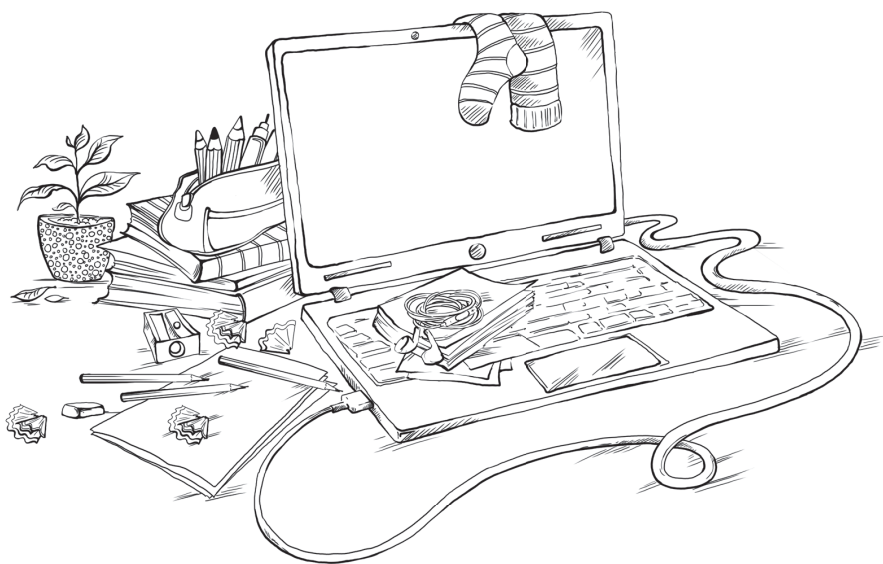
Nagyon ideje volt.

Nem ment könnyen, kellett hozzá egy fogadóóra Krizsa néninél. Papi szerintem a beiratkozás óta retteg tőle. Nekem viszont semmi bajom vele, határozottan jobb tanár, mint Vixxharrush néni volt odahaza. Nem tudja például kiröptetni a szemgolyóit

a helyéről, hogy felülről nézzék, nem puskázik-e valaki. Mind a kilenc szemét, úgy értem. Nagy különbség.

Raadásul csupa jó hírt közölt Papival. Szinte. Hogy megtaláltam a helyem az osztályban (ha úgy érti, hogy utolsó sor bal kettes pad, igaz is). Hogy egész jól haladok a tanulással (már felismerem a tankönyveket kívülről). És hogy nagyon rendesen viselkedek (kussolok és lapítok, leginkább). Aztán sajnos hozzátette, hogy a világról viszont meglepően keveset tudok. Arra is rákérdezett, hová jártam eddig, és hogy lehetséges, hogy egész eddigi életemben csak egyetlen könyvet olvastam.

Papi makogott valamit a költözéssel járó traumákról, mire Krizsa néni megölelte, és biztosította róla, hogy megérti, milyen nehéz az egyedülálló szülőknek. Papi szokásával ellentétben nem változtatta éticsigává, viszont megrendelte a netet, mielőtt Krizsa néninek az is feltűnik, hogy a kontinensekről, az országokról és a Föld domborzatáról sem tudok semmit.

Mondtam már, hogy bírom Krizsa nénit? Nem elég, hogy megfélemlítette a pokol fejedelmét, van egy kutyája is. Amit ráadásul mindennap behoz az iskolába.

Az előfizetéshez adtak egy telefont is. Az enyém lett. Papi egész könnyen lemondott róla. Szerintem még mindig lelkiismeretfurdalása van a kis herceg miatt.

Szuper érzés, hogy mindenre másodpercek alatt rákereshetek.

Rákerestem Mauglira is.

Most baromi dühös vagyok. Papira is, és a saját nem létező szerencsémre is. Pokker! Most komolyan, annyira nagy meló lett volna inkább a Szőke Herceget megtalálni mintának?

Szeptember 8., hétfő

Papi reggel azzal indított iskolába, hogy elég a tétlenségből.

Nem azért hozott ide, hogy azok verseit elemezzem, akikkel személyesen is találkozhatok a hatodik bugyorban, ha tényleg annyira érdekel, hogy mire gondolt a költő. Nem is azért, hogy olyan természeti törvényeket magoljak be, amik ránk eleve nem vonatkoznak.

Kicsit elkalandoztam, és rákérdeztem, hogy akkor ugyan miért.

Jelenlegi alakjában nincs szarva, szóval a haját kezdte tépkedni. Az viszont sajnos a kezében maradt. Egy

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

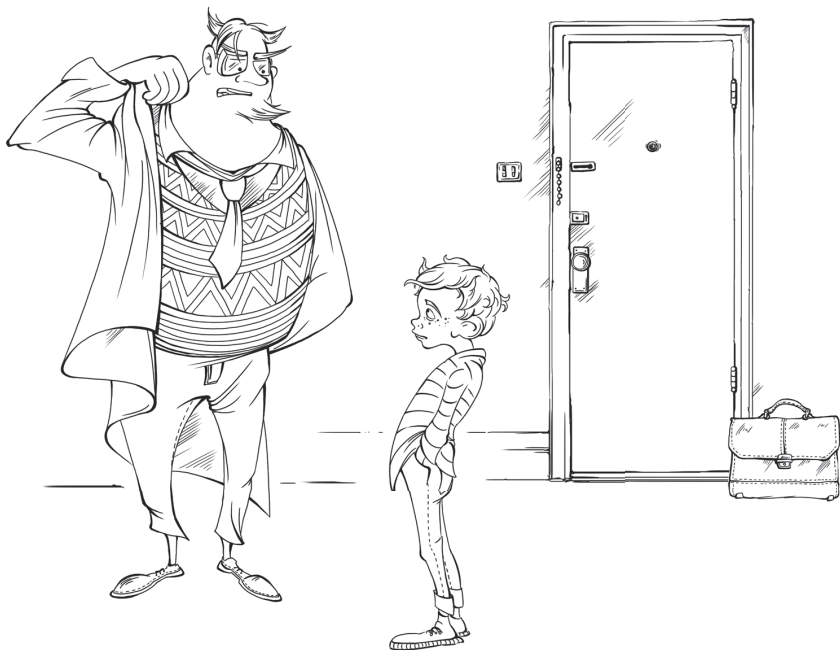
NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

jó maroknyi. Most úgy néz ki, mint egy középen kopaszodó roksztár.

Amikor lehiggadt, emlékeztetett a szokásosra. Bűnbevívés, mint az ördögök fő feladata. És hogy kezdjek neki a sugalmazásnak, de azonnal.

Hm.

Rémlik, hogy tanultunk már valamit erről odahaza. Voltak... izé... főbűnök. Hét, ha jól emlékszem. De sajnos nem hoztam magammal a megkísértés alapfon munkafüzetemet.